

Křesťanské poselství je jednoduché

Anthony Buzzard

Pointa a účel křesťanství byly pohřbeny pod masou teologické tradice. Existuje obecná dohoda pouze o etických požadavcích současného křesťanského života: křesťan musí milovat své bližní a pomáhat jim. Ale téměř vůbec nic není známo o konečném účelu a cíli, který Ježíš Nazaretský, Mesiáš, určil pro ty, kteří Ho následují. Současné náboženství, které si nárokuje Kristovo jméno, opustilo účel víry, který je jasně podán po lopatě Ježíšem v Jeho poselství evangelia – evangelia o Božím království (Lukáš 4:43, atd).

Ve smyslu víry, kterou veřejně oznamoval Ježíš, spočívá samotný důvod naší existence jako jednotlivců. Klíč k naší osobní budoucnosti a budoucnosti lidstva jako celku je obsažen v **Ježíšově evangeliu o Božím království**. To je prostě zpráva dobrého poselství, že Bůh v osobě svého Syna a Zmocněnce, Krista, zaslíbeného Mesiáše, hodlá založit *spravedlivou vládu a univerzální mír na zemi* a udělit nesmrtelnost těm, kteří Ho milují. Budoucnost země a celého vesmíru je tímto způsobem spojena s budoucností individuálního věřícího: Království, které bude zřízeno *na zemi, když se Ježíš vrátí na zem*, bude spravováno těmi, kterým Bůh poskytne nesmrtelnost.

Projekt naznačený **dobrym poselstvím o Království** je pravým opakem složitosti. K jeho uchopení je potřebná mysl dítěte. Ježíš řekl: "Nezměníte-li zaměření svého života a nestanete se jako malé děti, určitě nevstoupíte do Božího Království."

Abychom porozuměli křesťanskému poselství, musíme brát slova tak, jako je bere každé dítě – v jejich přirozeném a normálním smyslu. Boží království, o kterém Ježíš mluvil neustále, je tedy skutečným Královstvím, božskou vládou na zemi, které má být spravováno Kristem a svatými, s obnoveným Jeruzalémem jako hlavním městem. Lukáš 19:11 by měl být uchopen jako klíč k celému Novému zákonu: "**Protože Ježíš byl blízko Jeruzaléma, mysleli si, že Boží království se zjeví neprodleně.**" Tento verš nám dává vodítko k významu hlavního tématu všeho, co Ježíš učil. Očekával, že zřídí Království jako celosvětovou vládu na zemi.

Hodně z toho, co se děje jménem teologie, není nic jiného než cvičení ve vyhýbání se prostému významu slov, výmluva pro nevěru. Církve opustily naději v Království, o němž Ježíš slíbil, že bude slavnostně uvedeno při Jeho návratu. Je zřejmé, že Království nebylo dosud zřízeno. Projeví se na zemi při (druhém) příchodu Mesiáše v slávě. Neboť křesťané se mají modlit takto: "*Přijď tvé Království!*"

Když Ježíš odpovídal na velmi rozumnou otázku svých učedníků, co by jeho následovníci mohli očekávat, že obdrží v nadcházejícím věku Království, slíbil jim, že v nadcházejícím Království s Ním budou vládnout. (Mat 19:28; Luk 22:28). Tento slib byl rozšířen na celou církev (1 Kor 6:2; 2 Tim 2:12; Zj 5:10; 3:21; 2:26; 20:1-4). Bylo to přirozené potvrzení a objasnění slibu daného Abrahamovi, otci věřících, že jednoho dne bude vlastnit svět (Řím 4:13).

Království bude mít Jeruzalém za své hlavní město, jak předvídali všichni S.Z. proroci, a bude zřízeno velkolepým božským zásahem (Ž 2), kdy začne proces univerzálního odzbrojení (Iz 2) vedoucí k naprostému světovému míru. Víze světa v míru pod vládou Mesiáše se každoročně čte na Vánoce, ale málokterí tomu věří. Byli přemlouváni, že sliby univerzální božské vlády neznamenaají to, co říkají. (Viz například Izaiáš 9: 6-7; 11:1-9; Zachariáš 14:9; Micheáš 4:7.)

Důvod je dvojitý. Lidé byli od dětství poučováni, že odměnou křesťanství nabízenou v Bibli je odchod do říše „za oblohou“ jako odtělesněná duše/duch. Taková představa nemá v Písmech naprosto žádný základ a musí být vyhoštěna z procesu myšlení dříve, než se může uskutečnit jakýkoli pokrok v chápání Nového zákona.

Mrtví podle Bible jsou v současné době všichni mrtví, ne žijí na jiném místě! Čekají na vzkříšení z mrtvých! Poté zdědí zemi, tj. Boží království na zemi (Mat 5:5; Zj 5:10).

Za druhé, nebylo pochopeno, že "věčný život" slibovaný v NZ správně znamená "život přicházejícího věku". Toto je dobře známý výraz používaný Ježíšem a Jeho současníky; obnovení tohoto vymezení cíle křesťanství nám umožňuje pochopit, že cílem křesťanského života není zmizet v okamžiku smrti do jiného světa: Znamená účastnit se prostřednictvím budoucího vzkříšení z mrtvých na *budoucím věku*, věku zřízení Božího království na zemi. Všude v Písmu se učí, že věrní mrtví nyní „spí“, v bezvědomí v hrobě, čekají na vzkříšení, ke kterému dojde při Ježíšově příchodu (Dan 12: 2; Jan 5:28, 29). Všichni věřící pak budou mít podíl s Kristem ve slíbeném Království.

Ve světle tohoto jednoduchého schématu lze Nový zákon číst s úplným porozuměním, neboť zde uvedené skutečnosti představují předpoklad pisatelů NZ. Výzva čtenáři je výzva víry. Ježíšův první zaznamenaný projev v evangeliu Marka je příkazem k pokání (tj. ke změně orientace mysli a života) a k víře v dobré poselství o Království! (Marek 1:15) Když potenciální konvertité uvěřili **dobrému poselství (evangeliu) o Božím Království** a jménu Ježíše Krista, byli ve víře pokřtěni (Skutky 8:12). Toto je proces, kterým máme být zasvěceni do víry.

Evangelium Království tak konfrontuje každého z nás jako jednotlivce v okamžiku, kdy obdržíme veřejné oznámení o něm od Ježíše nebo od novozákonních evangelistů. Poté je naše reakce na Boží poselství pro spásu nanejvýš důležitá:

Ježíš varoval před nebezpečím nedbat na pozvání do Božího království:

Když někdo slyší poselství o Království (Mat 13:19) a nechápe je, přichází d'ábel a uloupí poselství, které bylo zaseto do jeho srdce, aby neuvěřil a nebyl spasen (Lukáš 8:12).